

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในด้านการจัดและดำเนินงานกีฬาจังหวัดทั่วประเทศ ความนิยมกีฬาแต่ละประเภทของประชาชน ตลอดจนปริมาณการจัดการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากร อันได้แก่ เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดทุกจังหวัด จังหวัดละ 2 คน รวม 144 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมา 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของประชากรทั้งหมด เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด

เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ร้อยละ 93.30 เป็นชาย มีอายุระหว่าง 28-48 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในทางพลศึกษาทุกคน และส่วนใหญ่จบปริญญาตรีทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 1-20 ปี นอกจากงานแข่งขันกีฬาจังหวัดแล้ว ทุกคนยังมีงานประจำในความรับผิดชอบอื่นอีกมาก เช่น การสอนหนังสือตามโรงเรียน การนิเทศกิจการเรียนการสอนพลศึกษา ลูกเสือ อนุศาสนาจารย์ กิจกรรมเยาวชน ติดต่อประสานงานและจัดดำเนินการอบรมผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัด เป็นต้น จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานแข่งขันกีฬาจังหวัดได้เต็มที่

สนามกีฬา

ปรากฏว่ากีฬาที่มีสนามในร่มซึ่งสามารถใช้จัดการแข่งขันได้มากที่สุดคือ เทเบิลเทนนิส ซึ่งเฉลี่ยแล้วทั่วประเทศมีโต๊ะเทเบิล-เทนนิส จังหวัดละ 3.05 โต๊ะ รองลงมาคือ สนามแบดมินตัน เฉลี่ยจังหวัดละ 1.86 คอร์ท ประเภทสนามกลางแจ้งกีฬาที่มีสนาม

กลางแจ้งมากที่สุดคือ บาสเกตบอล ซึ่งเฉลี่ยแล้วทั่วประเทศมีสนามบาสเกตบอลซึ่งสามารถ
ใช้จัดการแข่งขันได้จังหวัดละ 3.74 สนาม รองลงมาคือ ฟุตบอล เฉลี่ยจังหวัดละ 3.27
สนามวอลเลย์บอล เฉลี่ยจังหวัดละ 2.96 สนาม และเทนนิส เฉลี่ยจังหวัดละ 2.70
คอร์ต ตามลำดับ

ส่วนกีฬาที่มีสนามซึ่งสามารถจัดการแข่งขันได้น้อยที่สุด คือ กอล์ฟ ซึ่งเฉลี่ย
แล้วทั่วประเทศมีสนามกอล์ฟจังหวัดละ 0.03 สนาม

การจัดการแข่งขัน

กีฬาที่มีการจัดการแข่งขันมากที่สุด ประเภทที่นักเรียน ได้แก่ ฟุตบอล ซึ่งเฉลี่ย
แล้วแต่ละจังหวัดมีการจัดการแข่งขัน 1.55 ครั้งใน 1 ปี รองลงมาคือ บาสเกตบอล
1.34 ครั้ง วอลเลย์บอล 1.31 ครั้ง กรีฑา 1.29 ครั้ง และเชกคตะกร้อ 0.91 ครั้ง

ประเภทกีฬาประชาชน ได้แก่ ฟุตบอล ซึ่งเฉลี่ยแล้วแต่ละจังหวัดมีการจัดการแข่ง
ขัน 1.63 ครั้งใน 1 ปี รองลงมาคือ เชกคตะกร้อ 1.34 ครั้ง บาสเกตบอล 1.10
ครั้ง เทนนิส 1.00 ครั้ง วอลเลย์บอล 0.91 ครั้ง มวย 0.89 ครั้ง และกรีฑา
0.84 ครั้ง

สโมสรหรือชมรมกีฬา

กีฬาที่มีสโมสรหรือชมรมกีฬามากที่สุด คือ เทนนิส เฉลี่ยจังหวัดละ 0.51 ชมรม
รองลงมาคือ แบดมินตัน 0.41 บาสเกตบอล 0.39 วอลเลย์บอล 0.31 เชกคตะกร้อ
0.24 และเทเบิลเทนนิส 0.22

วัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัด

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัด คือ เพื่อให้ประชาชนมีนิสัย
รักกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสนองนโยบายของทางราชการ เพื่อคัดเลือกนักกีฬาตัว
แทนของจังหวัดส่งไปแข่งขันกีฬาเขตฯ และเพื่อให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ตลอดจนเพื่อสนับสนุนการ เรียนการสอนพลศึกษาในสถานต่าง ๆ ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสนามกีฬา

ปัญหาที่สำคัญในคานอุปกรณ์และสนามกีฬา คือ ไม่มีพนักงานดูแลรักษาความสะอาด สนามโดยเฉพาะ ขาดการทำนุบำรุงสนามให้คงสภาพต่อการใช้งาน ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์ โดยเฉพาะ ไม่สามารถประดิษฐ์อุปกรณ์ใช้เองได้ และสนามกีฬาในจังหวัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ตัดสินกีฬา

ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัด ได้แก่ ผู้ตัดสินไม่มีโอกาสอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ตัดสินไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร ความสามารถของผู้ตัดสินยังไม่ดีมาตามฐาน จำนวนผู้ตัดสินกีฬาในจังหวัดไม่เพียงพอ และผู้ตัดสินไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน

ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน คือ ขาดอุปกรณ์และสนามที่เป็นของตนเอง จำนวนผู้ฝึกสอนกีฬาในจังหวัดมีน้อย ไม่มีเวลาให้กับงานฝึกสอนเท่าที่ควร ไม่มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับต่ำ ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับนักกีฬา

ปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับนักกีฬา คือ ขาดทุนทรัพย์สนับสนุน ขาดอุปกรณ์การเล่นเป็นของตนเอง ชอบเล่นทีมหรือแข่งขันมากกว่าการฝึกทักษะพื้นฐาน ไม่มีเวลาฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเท่าที่ควร และขาดประสบการณ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ตามลำดับ

ปัญหาผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด

ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัดที่สำคัญ คือ กรรมการกีฬาของจังหวัดขาดความรับผิดชอบในตำแหน่ง จังหวัดขาดความเอาใจใส่ในนักกีฬาตัวแทนของจังหวัด หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันแล้ว ผู้บริหารไม่เข้าใจการบริหารงานกีฬา และผู้บริหารไม่เป็นผู้นำทางการกีฬาของจังหวัด ตลอดจนไม่สนใจการกีฬาของจังหวัด ตามลำดับ

ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขัน

ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันที่สำคัญ คือ ผู้ควบคุมนักกีฬามุ่งผลแพ้ชนะมากกว่าการเข้าร่วมการแข่งขัน ไม่สามารถจัดการแข่งขันได้เต็มที่ เพราะงานในหน้าที่รับผิดชอบอื่น ๆ มีมาก จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดไม่เพียงพอ ประชาชนไม่เข้าใจกติกา และวิธีตัดสินกีฬา และไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการประชุมจัดการแข่งขัน ตามลำดับ

งบประมาณในการจัดการแข่งขัน

แหล่งที่มาของงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดที่สำคัญ คือ เงินสนับสนุนจากกรมพลศึกษา เงินสนับสนุนจากองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย งบประมาณกีฬาของจังหวัด เงินบริจาคของประชาชน บริษัท ห้างร้าน และเงินค่าตอบแทนโค้ชชาวมกีฬา ตามลำดับ

ประเภทของกีฬาที่ประชาชนนิยมเล่นกันมาก

ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ มีความนิยมกีฬาเรียงตามลำดับดังนี้ ฟุตบอล ร้อยละ 100 บาสเกตบอล ร้อยละ 91.40 วอลเลย์บอล ร้อยละ 84.50 เซปักคตะกรอ ร้อยละ 67.30 กรีฑา ร้อยละ 62.10 และมวย ร้อยละ 56.90

ปัญหาที่สำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขโดยด่วน

ปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไขอย่างรวดเร็ว เรียงตามลำดับดังนี้ งบประมาณ ร้อยละ 100 อุปกรณ์และสนาม ร้อยละ 75.80 ผู้ฝึกสอน ร้อยละ 38.00 ผู้ตัดสิน ร้อยละ 29.20 ผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด ร้อยละ 39.70

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดทุกคนมีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษา ซึ่งนับเป็นความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่เข้ามาดำเนินการทางกีฬาคควรเป็นผู้มีความรู้ทางพลศึกษาเป็นพื้นฐานด้วย นอกจากนี้ที่ในการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดแล้ว เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดยังมีหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบอีกมาก จึงทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดไม่ได้ผลอย่างเต็มที่

2. ปัญหาที่พบมากที่สุดในการวิจัยครั้งนี้คือ การขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานกีฬาของจังหวัด ถึงแม้ว่าจังหวัดจะได้รับงบประมาณสนับสนุนทางด้านกีฬาจากกรมพลศึกษาและองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นประจำทุกปี แต่งบประมาณที่ได้รับนั้นก็ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจังหวัดต้องใช้งบประมาณสนับสนุนกีฬาทุกประเภทที่มีอยู่ในจังหวัด ซึ่งก็นับว่ามีจำนวนไม่น้อย จึงทำให้เกิดภาวะขาดแคลนงบประมาณดังกล่าว เมื่อเกิดปัญหาขาดแคลนเงิน การดำเนินงานบางอย่างก็ต้องชะงักหรือเลิกกันไป นอกจากนี้ยังพบว่ายังมีปัญหาหลายด้านที่เกิดขึ้นเพราะการขาดแคลนงบประมาณ คือ

2.1 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขัน อุปกรณ์กีฬาที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ส่วนใหญ่ผลิตจากต่างประเทศแล้วส่งเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย โดยต้องเสียทั้งค่าขนส่งและภาษี จึงทำให้อุปกรณ์กีฬาเหล่านั้นมีราคาแพง อีกทั้งเมื่ออุปกรณ์ชำรุดก็ไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพปกติได้ เพราะบริษัทผู้ผลิตมิได้อยู่ในประเทศไทย จึงทำให้เกิดความสิ้นเปลืองมากขึ้น เมื่อไม่มีงบประมาณเพียงพอ การจัดหาอุปกรณ์ที่มีคุณภาพถูกต้องตามหลักสากลของการกีฬาก็กระทำไม่ได้ หรือบางทีก็ไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ได้ จึงทำให้การแข่งขันกีฬาประเภทที่ต้องใช้อุปกรณ์เหล่านั้นต้องงดไป

2.2 สนามกีฬา จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนสนามกีฬาในจังหวัดต่าง ๆ มีพอสมควร แต่เนื่องจากขาดงบประมาณในการดูแลรักษา จึงทำให้สนามกีฬาต่าง ๆ ที่มีอยู่เสื่อมสภาพไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ บางสนามต้องงดใช้เพราะไม่มีงบประมาณในการซ่อมแซม ไม่มีงบประมาณค่าไฟฟ้า ค่าคนทำความสะอาด ค่าน้ำ เป็นต้น นับเป็นที่น่าสังเกตว่า สนามกีฬาหลายแห่งลงทุนก่อสร้างด้วยงบประมาณมากจนเป็นมาตรฐานที่ดี เช่น สนาม

กีฬาเขต เป็นต้น แต่ใช้งานได้เพียงไม่กี่ครั้งก็ต้องปิดไปเพราะสาเหตุดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทางส่วนราชการควรไต่สนับสนุนในเรื่องการดูแลรักษาสนามเพื่อให้องค์สภาพต่อการใช้งานดีกว่าที่จะเสี่ยงงบประมาณในการสร้างสนามใหม่ ซึ่งจะต้องเผชิญปัญหาดังกล่าวในอนาคต

2.3 ปัญหาของผู้ฝึกสอนกีฬา จากการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาส่วนมากประสบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ที่จะใช้ฝึกซ้อมที่เป็นของตนเอง ต้องประกอบภาระกิจในการประกอบอาชีพจึงไม่มีเวลาทุ่มเทให้กับการฝึกสอนกีฬาเท่าที่ควร ประกอบกับไม่มีโอกาสได้ศึกษาหาประสบการณ์ที่ทันสมัย จึงทำให้การฝึกสอนกีฬาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็สืบเนื่องมาจากการที่จังหวัดขาดงบประมาณสนับสนุนผู้ฝึกสอน ไม่มีค่าตอบแทนให้กับผู้ฝึกสอน หรือแม้กระทั่งการจะส่งผู้ฝึกสอนไปอบรม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จึงทำให้ผู้ฝึกสอนทั้งหลายต้องยึดหลักในการประกอบอาชีพของตนเองเป็นหลัก มองไม่เห็นความสำคัญของการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา การกีฬาของจังหวัดจึงไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร

2.4 ผู้ตัดสินกีฬา การตัดสินกีฬาเปรียบเป็นหัวใจของการแข่งขันกีฬา ถ้าไม่มีผู้ตัดสิน การแข่งขันกีฬาก็เป็นไปโดยยุติไม่ได้ ผู้ตัดสินกีฬาคือ บุคคลที่คอยอำนวยความสะดวกให้การแข่งขันเป็นไปโดยยุติความยุติธรรม จังหวัดควรเลือกผู้ตัดสินที่มีความสามารถ จากการวิจัยพบว่า ผู้ตัดสินกีฬาของจังหวัดไม่มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ได้รับสวัสดิภาพในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็สืบเนื่องมาจากการที่จังหวัดขาดงบประมาณในการส่งผู้ตัดสินไปอบรม ค่าตอบแทนในการตัดสิน ค่าตอบแทนให้กับผู้ที่จะมีรักษาความปลอดภัยให้กับผู้ตัดสิน จึงทำให้ผู้ตัดสินเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย และเลิกการตัดสินไปในที่สุด จังหวัดก็จะประสบปัญหาขาดแคลนผู้ตัดสินซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อกระบวนเพื่อนถึงการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดด้วย

สำหรับปัญหาของผู้บริหารและกรรมการกีฬาจังหวัด จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เข้าใจวิธีบริหารงานกีฬา และไม่สนใจในกีฬา จึงมองข้ามความจำเป็นและคุณค่าของการกีฬาไป การให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาจึงไม่เต็มที่ เมื่อผู้บริหารไม่สนใจกีฬา กรรมการกีฬาต่าง ๆ ก็หย่อนความตั้งใจในหน้าที่ตามไปด้วย การดำเนินการ

ต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดก็เกิดอุปสรรคทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

จากการวิจัยพบว่า ความนิยมกีฬาของประชาชนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย เป็นดังนี้ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ กรีฑา และมวย จำนวนสนามกีฬาในร่ม กีฬาที่มีมากที่สุดคือ เทเบิล-เทนนิส จำนวนสนามกีฬากลางแจ้ง กีฬาที่มีมากที่สุดคือ บาสเกตบอล กีฬาที่มีการจัดการแข่งขันมากที่สุดใน 1 ปีคือ ฟุตบอล รองลงมาคือ บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล กีฬาที่มีชมรมหรือสโมสรมากที่สุดคือ เทนนิส สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดต้องการให้แก้ไขโดยเร็วที่สุดคือ ปัญหาในค่านางบประมาณ รองลงมาคือ อุปกรณ์และสนามกีฬา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดให้เหมาะสมกับปริมาณงานในหน้าที่รับผิดชอบ
2. ควรให้เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดรับผิดชอบงานกีฬาของจังหวัดโดยเฉพาะไม่ควรให้ทีมงานอื่นอยู่ในความรับผิดชอบด้วย เพราะจะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานกีฬาของจังหวัดได้เต็มที่
3. ควรมีการประชุมสัมมนาแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานซึ่งกันและกัน ตลอดจนหาวิธีขจัดปัญหาต่าง ๆ
4. ควรมีการตั้งชมรมกีฬาต่าง ๆ ประจำจังหวัดให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นศูนย์รวมของผู้สนใจในกีฬาประเภทเดียวกัน และเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด และเพื่อความสะดวกในการบริหารงานกีฬาประเภทนั้น ๆ ของจังหวัด
5. ควรมีการจัดตั้งสนามกีฬาให้มากขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา
6. ควรมีการส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาใช้เองในประเทศ และลดภาษีอุปกรณ์กีฬาให้ลดลง ทั้งนี้เพื่อขจัดความสิ้นเปลืองในการเล่นกีฬาให้ลดลง

7. จังหวัดควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาสนามและอุปกรณ์กีฬาให้คงทนต่อสภาพการใช้งานอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมการจัดการแข่งขันหรือการส่งเสริมกีฬาด้านต่าง ๆ ให้น้อยลง
8. ควรมีการประชาสัมพันธ์กีฬาจังหวัดให้มากขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือของบริษัท ห้างร้าน ในจังหวัด ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ทางราชการของจังหวัด
9. ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริม "กีฬาเพื่อมวลชน" ให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ชนหมู่มากของประเทศได้มีโอกาสรวมกิจกรรมกีฬา
10. ควรมีการจัดสัมมนาผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬา ให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในวงการกีฬาให้สูงขึ้น
11. ควรมีการจัดอบรมการบริหารงานกีฬาแก่ผู้บริหารทุกระดับ
12. ควรจัดสรรงบประมาณทางการกีฬาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรได้วิจัยเรื่อง ทักษะจิตของผู้บริหารระดับจังหวัดที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัด เพื่อการวางแผนนโยบายส่งเสริมกีฬาของประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย